

28 Ιουνίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 14 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΛΙΜΙΤΕΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1/96)

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Εξουσίες και αρμοδιότητες — Άρθρο
4Α(4) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982
— Καμία παράβαση στην κριθείσα περίπτωση.

Τροχαία Μεταφορά — Άδεια οδικής χρήσης — Άρθρο 5(7) του περι 5
Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 — Δεν απαγο-
ρεύει την ταυτόχρονη κατοχή από ένα αιτητή δύο ειδών άδειας οδικής
χρήσης εφόσον έχει εξασφαλίσει την άδεια της Αρχής Αδειών.

Οι αιτητές άσκησαν ιεραρχική προσφυγή κατά της έκδοσης άδειας 10
μεταφοράς των φοιτητών του Πανεπιστημίου προς το ενδιαφερόμενο
μέρος και καταχώρισαν την προσφυγή εναντίον της απόρριψής της.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά- 15
σισε ότι:

1. Στην προκειμένη περίπτωση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών και 20
σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχει το Άρθρο 4Α(4) του Νό-
μου επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών. Αυτό δε σημαίνει
ότι κατά την εξέταση της υπόθεσης η Α.Α.Α. αποποιήθηκε της υπο-
χρέωσης που είχε για διεξαγωγή έρευνας. Η Α.Α.Α. άκουσε σε δύο
συνεχείς συνεδρίες της τους δικηγόρους των δύο πλευρών, είχε
ενώπιόν της όλα τα σχετικά στοιχεία, πολλά από τα οποία κατα-
τέθηκαν ως τεκμήρια, το φάκελο του Τμήματος Οδικών Μεταφο-

ρών, καθώς επίσης και την έρευνα που διεξήγαγε η Αρχή Αδειών και που αποτελούσε μέρος των φακέλων που είχε ενώπιόν της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. Το γεγονός ότι μέρος της έρευνας είχε διεξαχθεί από την Αρχή Αδειών δε σημαίνει ότι δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Α.Α.Α. Η Α.Α.Α. με βάση όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, άσκησε τις εξουσίες που της παρέχει ο Νόμος, και κατέληξε στα δικά της συμπεράσματα. Τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της Α.Α.Α. έριχναν φως σε όλες τις πτυχές της υπόθεσης και δεν ετίθετο θέμα διεξαγωγής άλλης έρευνας.

2. Ο Νόμος δεν απαγορεύει την κατοχή ταυτόχρονα από ένα αιτητή δύο ειδών άδειας οδικής χρήσης, νοουμένου ότι αυτός έχει εξασφαλίσει την απαιτούμενη από το Άρθρο 5(7) άδεια της Αρχής Αδειών. Είναι καθαρό ότι το Άρθρο 5(7) παρέχει τη δυνατότητα σε όχημα να εκτελεί πέραν της μιας οδικής χρήσης, εφόσον εξασφαλιστεί άδεια από την Αρχή Αδειών.

3. Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο των εγγράφων της προσφοράς στην προκειμένη περίπτωση, θεωρείται πως υπήρχε σύμβαση μεταξύ του ενδιαφερόμενου μέρους και του Πανεπιστημίου όπως απαιτούν οι πρόνοιες του Άρθρου 13(2) και (3) του Νόμου, και άρα ικανοποιείτο και αυτή η προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος.

4. Το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης που εκτίθεται πιο πάνω σε συνάρτηση με το περιεχόμενο των εκτενών πρακτικών της Α.Α.Α. και το περιεχόμενο των φακέλων, αποκαλύπτουν τους λόγους για τους οποίους η Α.Α.Α. κατέληξε στην επίδικη απόφαση. Η απόφαση υποστηρίζεται από το βάθος των γεγονότων που αφορούν στην παρούσα υπόθεση και που βρισκόνταν ενώπιον της Α.Α.Α.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών για την έκδοση άδειας οδικής χρήσης μεταφοράς επί συμβάσει των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στο ενδιαφερόμενο μέρος.

Ν. Παπαευσταθίου για Τ. Παπαδόπουλο και Σία, για τους Αιτητές.

Α. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'

ων η αίτηση.

A. Δημητρίου, για Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 5

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

“Α. Δήλωση ή/και απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι πρά- 10
 ξη ή/και απόφαση των Καθ’ ων η Αίτηση η οποία περιέχεται
 στην επιστολή τους ημερ. 11/12/1995 ή/και με την οποία επι-
 κυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών για την έκδοση
 άδειας οδικής χρήσης μεταφοράς επί συμβάσει των φοιτη- 15
 τών του Πανεπιστημίου Κύπρου από την οδό Καλλιπόλεως,
 στο Παράρτημα του Πανεπιστημίου Κύπρου στα Λατσιά,
 (πρώην Americanos College) στην Εταιρεία ΠΕΑΛ ΑΓ.
 ΜΑΡΙΝΑΣ (ΞΥΛΙΑΤΟΥ), ΟΡΟΥΝΤΑΣ, ΛΑΓΟΥΔΕΡΩΝ,
 ΣΑΡΑΝΤΙ, ΞΥΛΙΑΤΟΥ ΛΤΔ ή/και απορρίφθηκε η σχετική 20
 ιεραρχική προσφυγή της Αιτήτριας, είναι άκυρη και στερεί-
 ται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος.”

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και έχουν 25
 αποκλειστική άδεια οδικής χρήσης για μεταφορά επιβατών επί κο-
 μίστρω εντός της αστικής τροχαίας περιοχής Λευκωσίας.

Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι επίσης εταιρεία περιορισμένης 30
 ευθύνης και έχει άδεια οδικής χρήσης αγροτικών λεωφορείων και
 συγκεκριμένα για τη μεταφορά επιβατών επί κομίστρω από τα χω-
 ριά Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου, Ορούντα, Λαγουδερά, Σαράντι και
 Ξυλιάτου από και προς Λευκωσία.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου ζήτησε στις 31.7.95 προσφορές για 35
 τη μεταφορά φοιτητών από και προς το παράρτημα του Πανεπι-
 στημίου στα Λατσιά (πρώην Americanos College) για την περίοδο
 Σεπτεμβρίου 1995-Ιουλίου 1996. Στους όρους των προσφορών
 αναφέρετο ότι για την εκτέλεση των διαδρομών ο επιτυχόν προ-
 σφοροδότης θα έπρεπε να εξασφαλίσει κατάλληλη άδεια από την 40
 Αρχή Αδειών (παράγρ. 3 των Ειδικών Όρων). Σύμφωνα με την
 παράγρ. 2 των Ειδικών Όρων, τα λεωφορεία θα ξεκινούσαν από
 τα κεντρικά κτίρια του πανεπιστημίου στη λεωφόρο Καλλιπόλεως
 και θα έφθαναν στα Λατσιά δέκα λεπτά πριν την έναρξη των μα-
 θημάτων. Από τα Λατσιά θα αναχωρούσαν δέκα λεπτά μετά τη λή-
 ξη των μαθημάτων. Τα μαθήματα άρχιζαν στις 9 π.μ. και τελείω-

- ναν στις 6 μ.μ. Οι αιτητές υπέβαλαν πρόταση όπως μεταφέρουν τους φοιτητές με βάση το χαμηλότερο κόμιστρο (20 σεντ) ανά θέση, που καθορίστηκε από το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων. Το ενδιαφερόμενο μέρος υπέβαλε προσφορά το ποσό της οποίας ήταν χαμηλότερο από εκείνο των αιτητών και η προσφορά κατακυρώθηκε σ' αυτό με την προϋπόθεση ότι θα εξασφάλιζε την αναγκαία άδεια από την Αρχή Αδειών (βλ. επιστολή Πανεπιστημίου Κύπρου ημερ. 31.8.95).
- 5
- 10 Το ενδιαφερόμενο μέρος υπέβαλε αίτηση στην Αρχή Αδειών στις 4.9.95 για εξασφάλιση της σχετικής άδειας.
- Στις 7.9.95 ειδοποιήθηκαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι για την αίτηση που υπέβαλε το ενδιαφερόμενο μέρος και όσοι έφεραν ένσταση στην παραχώρηση της πιο πάνω άδειας, κλήθηκαν να υποβάλουν τις παραστάσεις τους με τα σχετικά δικαιολογητικά πριν τις 21.9.95. Οι αιτητές υπέβαλαν ένσταση στις 8.9.95.
- 15
- Στις 11.9.95 ο Επαρχιακός Ελεγκτής Μεταφορών ετοίμασε Έκθεση στην οποία περιείχοντο οι απόψεις του ενδιαφερόμενου μέρους. Στην Έκθεση αναφέρεται επίσης πως ο Διευθυντής της αιτήτριας εταιρείας κληθείς να δώσει τις απόψεις της εταιρείας, ανέφερε πως οι απόψεις των αιτητών θα ετίθοντο ενώπιον της Αρχής Αδειών κατά την εξέταση της αίτησης.
- 20
- 25 Η Αρχή Αδειών εξέτασε την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους στις συνεδρίες της ημερ. 13.9.95 και 21.9.95 (Παραρτήματα Γ και Δ στην Ένσταση). Στις συνεδρίες αυτές παρέστησαν οι διευθυντές και δικηγόροι των αιτητών και του ενδιαφερόμενου μέρους, Λειτουργοί του Τμήματος Οδικών Μεταφορών και άλλοι ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι και εξέθεσαν τις απόψεις τους.
- 30
- Η Αρχή Αδειών ενέκρινε κατά πλειοψηφία την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους και στις 12.10.95 οι αιτητές υπέβαλαν ιεραρχική προσφυγή στην καθ' ης η αίτηση Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (Α.Α.Α.). Η Α.Α.Α. εξέτασε την ιεραρχική προσφυγή στις συνεδρίες της ημερ. 27 και 28.11.95 (Παραρτήματα Ε και Στ) και εξέδωσε την απόφασή της στις 8.12.95, με την οποία βασικά επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών (Παράρτημα Ζ).
- 35
- 40 Η απόφαση της Α.Α.Α. η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, είναι η ακόλουθη:

“Ιεραρχική προσφυγή αρ. 262/95 κ.κ. Λεωφορεία Λευκωσίας

Λτδ εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών για χορήγηση άδειας στην Περιφερειακή Εταιρεία Αγροτικών Λεωφορειών Αγ. Μαρίνας (Ξυλιάτου), Ορούντας, Λαγουδερών, Σαράντι, Ξυλιάτου Λτδ για την μεταφορά φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου από το Πανεπιστήμιο στο παράρτημά του στα Λατσιά (πρώην AMERICANOS) 5

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών για χορήγηση άδειας στην Περιφερειακή Εταιρεία Αγροτικών Λεωφορειών Αγ. Μαρίνας (Ξυλιάτου), Ορούντας, Λαγουδερών, Σαράντι, Ξυλιάτου Λτδ για τη μεταφορά φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου από το Πανεπιστήμιο στο Παράρτημα του στα Λατσιά (πρώην AMERICANOS). 10

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών αφού εξέτασε το σύνολο των ενόπιόν της στοιχείων όπως έχουν κατά σειράν εις τον φάκελο του Τμήματος Οδικών Μεταφορών και των όσων έχουν παρουσιαστεί ενόπιόν της κατά το στάδιον της ακρόασης της προσφυγής και από τα δύο μέρη (προσφεύγοντες και καθ' ης η προσφυγή) έχει καταλήξει ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι ορθά η Αρχή Αδειών αποφάσισε να χορηγήσει εις τους αιτητές άδεια για επί συμβάσει μεταφορά των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου από την έδρα του στο Παράρτημά του εις τα Λατσιά (πρώην AMERICANOS COLLEGE) για το Πανεπιστημιακό έτος 1995 - 1996 αφού τα στοιχεία που τέθησαν ενόπιόν της δικαιολογούν πλήρως τη χορήγηση της αιτηθείσας άδειας σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και ιδιαίτερα με το άρθρο 13 του Νόμου 9/82 που αναφέρεται ειδικά στη μεταφορά επιβατών επί συμβάσει. Στην προκειμένη περίπτωση η σύμβαση προκύπτει με την κατακύρωση της προσφοράς για τη μεταφορά των φοιτητών στους αιτητές σύμφωνα με τους όρους των προσφορών του Πανεπιστημίου στις οποίες έλαβαν μέρος και οι προσφεύγοντες με ψηλότερο όμως αντάλλαγμα από τους καθ' ης η προσφυγή. 20
25
30

Γι' αυτό και η πιο πάνω προσφυγή απορρίπτεται και επικυρώνεται η απόφαση της Αρχής Αδειών ημερ. 21.9.95. 35

Τέλος καλείται το Τμήμα Οδικών μεταφορών (ΤΟΜ) να παράσχει οποιαδήποτε διευκόλυνση και ή συμβουλή κρίνεται απαραίτητη προς το Πανεπιστήμιο Κύπρου για την πλήρη εξυπηρέτησή του." 40

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερ. 11.12.95 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα

προσφυγή.

5 Το άρθρο 5(6) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος) προνοεί ότι άδειες οδικής χρήσεως θα παρέχονται, μεταξύ άλλων χρήσεων, και για μεταφορά επιβατών “επί συμβάσει”.

10 Σύμφωνα με το άρθρο 5(7), “Ουδέν όχημα δύναται, άνευ της αδειας της αρχής αδειών, να εκτελή πλείονας της μιας οδικάς χρήσεις: .....”

15 Η μεταφορά επιβατών με σύμβαση ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 του Νόμου, το οποίο παραθέτω σχεδόν αυτούσιο, γιατί είναι καθόλα σχετικό με την υπό κρίση προσφυγή:

“13.-(1) Η αρχή αδειών κέκτηται διακριτικήν εξουσίαν χορηγήσεως αδειών οδικής χρήσεως διά μεταφοράν επιβατών επί συμβάσει ήτις θα ενεργήται διά λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

20 (2) Προς χορήγησιν τοιαύτης αδειας η αρχή αδειών δέον όπως ικανοποιηθή ότι υφίσταται σύμβασις διά την τοιαύτην μεταφοράν.

25 (3) Η εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερομένη σύμβασις δέον να περιέχη σαφείς προνοίας περί της διαδρομής ήτις θα εκτελήται, περί της χρονικής ισχύος αυτής ως και περί του ανταλλάγματος το οποίο θα παρέχεται διά την εκτέλεσιν ταύτης.

30 4) Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας δύναται του παρόντος άρθρου δέον να λαμβάνη υπ’ όψιν τα κάτωθι:

35 (α) Την αναγκαιότητα της προτιθεμένης να εκτελεσθή διά της συμβάσεως διαδρομής.

(β) την έκτασιν καθ’ ην αι ανάγκαι της προτιθεμένης να εκτελεσθή δια της συμβάσεως διαδρομής εξυπηρετούνται επαρκώς διά των οχημάτων εις τα οποία εχορηγήθη ήδη άδεια δύναμι των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

40 (γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ούτος θα παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικής υπηρεσίας.

(δ) γενικώς τας μεταφορικής ανάγκας της περιοχής.

(5) Αι άδειαι προς εκτέλεσιν μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει θα χορηγώνται υπό τους κάτωθι όρους:

.....

(6).....”

5

Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίζεται ότι η Α.Α.Α. ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 4Α του Νόμου (βλέπε τροποποιητικό Ν. 84/84), ως εφετείο της Αρχής Αδειών παραλείποντας να προβεί η ίδια σε δέουσα έρευνα και να καταλήξει στα δικά της συμπεράσματα. Συγκεκριμένα ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων, ότι η μόνη από τις προϋποθέσεις που εξετάστηκε ήταν κατά πόσο υπήρχε σύμβαση, ότι παραγνωρίστηκαν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος, και ότι η Α.Α.Α. αγνόησε την πρωτογενή υποχρέωση που έχει για να προβεί σε έρευνα και να καταλήξει στα δικά της συμπεράσματα. Συνυφασμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας που προβλήθηκε ως τέταρτος λόγος ακυρότητας.

10

15

20

Έχω μελετήσει όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και θεωρώ πως οι πιο πάνω ισχυρισμοί του δικηγόρου των αιτητών δεν ευσταθούν.

Το άρθρο 4Α(4) του Νόμου, όπως αυτό είχε κατά τον ουσιώδη χρόνο, προνοεί ότι:

25

“Η αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να εκδώση μίαν των ακόλουθων αποφάσεων:

30

(α) να επικυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν.

(β) να ακυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν.

(γ) να τροποποιήση την προσβληθείσαν απόφασιν.

35

(δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης.

(ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή ειςωρισμένην ενέργειαν.”

40

Στην προκειμένη περίπτωση η Α.Α.Α. και σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχει το πιο πάνω άρθρο, επικύρωσε την απόφαση

της Αρχής Αδειών. Αυτό δε σημαίνει ότι κατά την εξέταση της υπόθεσης η Α.Α.Α. αποποιήθηκε της υποχρέωσης που είχε για διεξαγωγή έρευνας. Η Α.Α.Α. άκουσε σε δύο συνεχείς συνεδρίες της τους δικηγόρους των δύο πλευρών, είχε ενώπιόν της όλα τα σχετικά στοιχεία, πολλά από τα οποία κατατέθηκαν ως τεκμήρια, το φάκελο του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, καθώς επίσης και την έρευνα που διεξήγαγε η Αρχή Αδειών και που αποτελούσε μέρος των φακέλων που είχε ενώπιόν της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. Το γεγονός ότι μέρος της έρευνας είχε διεξαχθεί από την Αρχή Αδειών δεν σημαίνει ότι δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Α.Α.Α. Η Α.Α.Α. με βάση όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, άσκησε τις εξουσίες που της παρέχει ο Νόμος, και κατέληξε στα δικά της συμπεράσματα. Τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της Α.Α.Α. έριχναν φως σε όλες τις πτυχές της υπόθεσης και δεν ετίθετο θέμα διεξαγωγής άλλης έρευνας.

Συγκεκριμένα, ήταν ενώπιον της Α.Α.Α. τα έγγραφα της προσφοράς από τα οποία προέκυπτε η συγκεκριμένη διαδρομή που θα ακολουθείτο, η χρονική περίοδος της και το αντάλλαγμα που θα παρέχεται για την εκτέλεσή της (άρθρο 13(3)).

Επίσης από την παρουσίαση των θέσεων των δύο πλευρών από τους δικηγόρους τους και από τα στοιχεία του φακέλου, αποκαλύπτεται η αναγκαιότητα της προτιθέμενης διαδρομής, το κατά πόσο η ανάγκη εξυπηρετείται από άλλα αδειούχα οχήματα, και ο βαθμός στον οποίο το ενδιαφερόμενο μέρος μπορούσε να παρέχει ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι οι αιτητές αν και εκτελούσαν δύο διαδρομές (δρομολόγια με αρ. 55 και 58), προς και από Λατσιά, εντούτοις καμιά από αυτές δεν είχε στάσεις κοντά στο κυρίως κτίριο του Πανεπιστημίου στην οδό Καλλιπόλεως ή στο παράρτημα στα Λατσιά. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά, οι αιτητές είχαν αποστείλει επιστολή στην Αρχή Αδειών ημερ. 12.9.95 με την οποία ανέφεραν ότι είχαν πρόθεση να δρομολογήσουν λεωφορεία για μεταφορά φοιτητών στα νέα κτίρια του Πανεπιστημίου σε ώρες που θα βασιζόνταν στις εκάστοτε ανάγκες των φοιτητών και που θα ξεκινούσαν περίπου στις 8+30 π.μ. Είναι δε ένας από τους βασικούς ισχυρισμούς των αιτητών πως αντί να δοθεί άδεια οδικής χρήσης για μεταφορά επί συμβάσει στο ενδιαφερόμενο μέρος, οι αιτητές θα μπορούσαν να προσαρμόσουν τα υφιστάμενα επί κομίστρω δρομολόγια τους στις ανάγκες των φοιτητών.

Είχε επίσης εγερθεί θέμα καταλληλότητας των οχημάτων του ενδιαφερόμενου μέρους από το δικηγόρο των αιτητών και επί τού-

του δόθηκαν στοιχεία από το δικηγόρο του ενδιαφερόμενου μέρους κατά τη συνεδρία της Α.Α.Α. ημερ. 28.11.95. Υπάρχει επίσης στο φάκελο κατάσταση των εν λόγω οχημάτων, η οποία ετοιμάστηκε από το Τμήμα Οδικών Μεταφορών και κοινοποιήθηκε και στους αιτητές μετά από παράκλησή τους.

5

Συνεπώς, οι ισχυρισμοί ότι η Α.Α.Α. παρέλειψε να διεξάγει δική της έρευνα και ότι ενήργησε ως εφετείο κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής των αιτητών, κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται.

10

Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος που κατέχει άδεια οδικής χρήσης για μεταφορά επιβατών επί κομίστρω σε αγροτική οδική γραμμή, δεν μπορούσε να εκτελεί και διαδρομές επί συμβάσει και μάλιστα μέσα σε αστική περιοχή. Με άλλα λόγια η κατοχή άδειας οδικής χρήσης για μεταφορά επιβατών επί κομίστρω, απέκλειε την παραχώρηση άδειας οδικής χρήσης επί συμβάσει. Για υποστήριξη της θέσης του αυτής παρέπεμψε στην ερμηνευτική διάταξη του Νόμου (άρθρο 2) σύμφωνα με το οποίο “όχημα προς εκτέλεσιν μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει” σημαίνει “όχημα δημοσίας χρήσεως μη μεταφέρον επιβάτας επί κομίστρω κατ’ επιβάτην”.

15

20

Διαφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση. Ο Νόμος δεν απαγορεύει την κατοχή ταυτόχρονα από ένα αιτητή δύο ειδών άδειας οδικής χρήσης, νοουμένου ότι αυτός έχει εξασφαλίσει την απαιτούμενη από το άρθρο 5(7) άδεια της Αρχής Αδειών. Είναι κατά την άποψή μου καθαρό ότι το άρθρο 5(7) παρέχει τη δυνατότητα σε όχημα να εκτελεί πέραν της μιας οδικής χρήσης, εφόσον εξασφαλιστεί άδεια από την Αρχή Αδειών.

25

30

Στη συνέχεια ο δικηγόρος των αιτητών επανέλαβε τον ισχυρισμό του ότι η Α.Α.Α. παράβλεψε τις προϋποθέσεις του άρθρου 13(4), για να υποστηρίξει τη θέση του ότι υπήρξε παράβαση νόμου. Η Α.Α.Α., είπε, εξέτασε μόνο αν υπήρχε σύμβαση. Εν πάση περιπτώσει, η απόφασή της ότι υπήρξε σύμβαση είναι πεπλανημένη, εφόσον όπως υποστήριξε, δεν προσκομίστηκε “εκτελεστή και δεσμευτική” σύμβαση, αλλά σύμβαση υπό αίρεση (την αίρεση της έκδοσης άδειας οδικής χρήσης από την αρμόδια αρχή) και παρέπεμψε στα άρθρα 31 και 32 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149, τα οποία ερμηνεύουν τη σύμβαση υπό αίρεση (contingent contract defined) και τότε τέτοιες συμβάσεις μπορούν να εφαρμοστούν (enforcement of contracts contingent on an event happening).

35

40

Τα όσα έχουν λεχθεί ανωτέρω για το θέμα της διεξαγωγής δέ-
ουσας έρευνας από την Α.Α.Α. ισχύουν και σε σχέση με τον ισχυ-
ρισμό για παραγνώριση των προϋποθέσεων που θέτει το άρθρο
13(4). Όλα τα σχετικά στοιχεία ήταν ενώπιον της καθ' ης η αίτηση
5 και ο ισχυρισμός για παράβαση νόμου δεν ευσταθεί.

Όσον αφορά το κατά πόσο υπήρξε σύμβαση ή όχι, ο δικηγόρος
της καθ' ης παρέπεμψε με τη σειρά του στο άρθρο 10 του Κεφ. 149
που προσδιορίζει ποιες συμφωνίες συνιστούν σύμβαση (what
10 agreements are contracts), για να υποστηρίξει τη θέση του ότι
υπήρχε έγκυρη σύμβαση με βάση τον περί Συμβάσεων Νόμο.

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο των εγγράφων της προσφοράς
στην προκειμένη περίπτωση, θεωρώ πως υπήρχε σύμβαση μεταξύ
15 του ενδιαφερόμενου μέρους και του Πανεπιστημίου όπως απαι-
τούν οι πρόνοιες του άρθρου 13(2) και (3) του Νόμου, και άρα ικα-
νοποιείτο και αυτή η προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος.

Έγινε επίσης ισχυρισμός από το δικηγόρο των αιτητών ότι
20 υπάρχει πλήρης έλλειψη αιτιολογίας γιατί δεν εξηγούνται οι λόγοι
για τους οποίους η Α.Α.Α. απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή των
αιτητών και επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών.

Θεωρώ τον ισχυρισμό αυτό αβάσιμο. Το περιεχόμενο της επί-
25 δικης απόφασης που εκτίθεται πιο πάνω σε συνάρτηση με το πε-
ριεχόμενο των εκτενών πρακτικών της Α.Α.Α. και το περιεχόμενο
των φακέλων, αποκαλύπτουν τους λόγους για τους οποίους η
Α.Α.Α. κατέληξε στην επίδικη απόφαση. Η απόφαση υποστηρίζε-
ται από το βάθος των γεγονότων που αφορούν στην παρούσα
30 υπόθεση και που βρίσκονταν ενώπιον της Α.Α.Α.

Άλλοι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν εκ μέρους των αι-
τητών είναι ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα και κακή άσκηση
35 διακριτικής εξουσίας. Όλα τα σχετικά με την υπόθεση γεγονότα
ήταν ενώπιον της Α.Α.Α. και αφού συνεκτιμήθηκαν, η Α.Α.Α.
άσκησε τη διακριτική της εξουσία με βάση τις πρόνοιες του Νόμου.
Ως εκ τούτου αβάσιμοι κρίνονται και οι ισχυρισμοί αυτοί.

40 Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επι-
δικάζονται έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*